

การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัศมีทอง”

The strategies of presentation technique in the youth literature
“look mai klay phan”

พัชรนันท์ พาป้อ

Phatthanant Phapor

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Faculty of Education and Human Development Chaiyaphum Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: thaiedu@cpru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัศมีทอง” ผลการวิจัยพบว่า วรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัศมีทอง” เปิดเรื่องโดยใช้บทสนทนาระหว่างพ่อกับลูกชาย ใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องตามลำดับปฏิทิน เล่าเรื่องโดยใช้มุมมองแบบสรพนามบุรุษที่ 1 และสรพนามบุรุษที่ 3 กลวิธีการใช้น้ำเสียง พบการใช้น้ำเสียง 3 ประเภท ได้แก่ การใช้น้ำเสียงเยาะหยัน เสียงดสี ประชดประชัน, น้ำเสียงดีใจ และน้ำเสียงโศกเศร้า ว่าเหว่ หดหู่ นำเสนอแก่นเรื่องผ่านการกระทำของตัวละคร และปิดเรื่องแบบสุขนาฏกรรม

คำสำคัญ: 1.กลวิธีการนำเสนอ, 2.โครงเรื่อง, 3.วรรณกรรมสำหรับเยาวชน

Abstract

The objective of this research article was to analyze the strategies for presenting the plot in the youth literature, “Look Mai Klay Phan” by “Chandra Rasameethong”. The research results found that: Literature for youth, “Look Mai Klay Phan” by Chandra Rasamithong, opens with a conversation between a father and his son. Used the strategy of proceeding in calendar order. Tell the story by using the first and third person perspectives. The strategies for using tone of voice used of 3 types of tones were found: using tones of mockery, sarcasm, sarcasm, tones of joy, and tones of sadness, loneliness, and dejection. Presenting the theme through the actions of the characters. and close the story in a happy and dramatic way.

keywords: 1.the presenting, 2.the plot, 3.the youth literature

บทนำ

วรรณกรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ชาติที่เจริญแล้วทุกชาติจะต้องมีวรรณกรรมเป็นของตนเอง และวรรณกรรมจะมีมากหรือน้อย ดีหรือเลว ก็แล้วแต่ความเจริญของงานแห่งจิตใจของชนในชาตินั้น ๆ วรรณกรรมเป็นเครื่องชี้ให้รู้ว่า ชาติใดมีความเจริญทางวัฒนธรรมสูงแค่ไหนและยุคใดมีความเจริญสูงสุด ยุคใดมีความเสื่อมทรามลง เพราะฉะนั้นวรรณกรรมแต่ละชาติ จึงเป็นเครื่องชี้วัดได้ว่า ยุคใดจิตใจของประชาชนในชาติ มีความเจริญหรือเสื่อมอย่างไร ด้วยเหตุนี้ วรรณกรรมจึงเป็นเครื่องมือสื่อสารความรู้สึกรู้สึกนึกคิดถ่ายทอดจินตนาการและแสดงออกซึ่งศิลปะอันประณีตงดงาม การศึกษาหรืออ่านวรรณกรรมแต่ละเรื่องทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพสังคม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ของยุคสมัยที่ผู้ประพันธ์ได้สะท้อนผ่านมุมมองของตนออกมา รวมทั้งทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้คนที่มาต่อสภาพการณ์เหล่านั้นด้วย (พิทยา ว่องกุล, 2540)

วรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีที่สร้างสรรค์จากประสบการณ์ ความรู้และจินตนาการของผู้ประพันธ์ มีเนื้อหาหลากหลายตรงกับความสนใจของเยาวชน ผู้ซึ่งเปี่ยมด้วยพลังแห่งความอยากรู้อยากเห็น มีความสนใจโลกและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เพราะโดยธรรมชาติระยะเวลาดังแต่แรกเกิดจนถึงวัยรุ่นเป็นเวลาที่สมองมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วที่สุด และเป็นช่วงเวลาที่มนุษย์พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากที่สุด (นภเนตร ธรรมบวร, 2544) ฉะนั้น เนื้อหาในวรรณกรรมเยาวชนจึงมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกว้างขวางผ่านฉาก เหตุการณ์ และเรื่องราวของตัวละครที่ตื่นเต้นเร้าใจก่อให้เกิดความรื่นรมย์สนุกสนาน อันเป็นหัวใจของวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดี เพราะความสนุกสนานช่วยให้ผู้อ่านผ่อนคลาย และส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าภาวะตึงเครียด ดังที่ ทิลเลสตัน (2546) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ขัดขวางกระบวนการเรียนรู้คือ ความเครียด นอกจากความบันเทิงที่ได้จากการอ่านแล้ว สิ่งที่ยาวชนได้รับจากการอ่านวรรณกรรมคือ ข้อคิดคติเตือนใจ ค่านิยม และแนวประพฤติปฏิบัติที่ดีงามเป็นที่ยอมรับของสังคม

นอกจากนี้ อมรา พงศาพิชญ์ (2541) กล่าวไว้ว่า ในการศึกษาวรรณกรรม ยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ ซึ่งยากที่จะแยกออกจากกันได้ เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ และวัฒนธรรม แต่ประชาชนก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ มีลักษณะเด่นอันแสดงถึงเอกลักษณ์ของตน คือกลุ่มคนที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษทางสายเลือด และบรรพบุรุษทางวัฒนธรรมเดียวกัน กลุ่มชาติพันธุ์เดียวกันมีความรู้สึกผูกพันทางสายเลือด และทางวัฒนธรรมอยู่ด้วยพร้อม ๆ กันไป เป็นความผูกพันที่ช่วยเสริมเอกลักษณ์ของบุคคล และชนชาติพันธุ์และขณะเดียวกันก็สามารถก่อให้เกิดความรู้สึกที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไว้ ท่ามกลางความหลากหลายทางกลุ่มชาติพันธุ์ส่งผลให้เกิดพหุวัฒนธรรมอย่างมากมายเช่นกัน และแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์จึงมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

วรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัชมีทอง” เป็นนวนิยายรางวัลชนะเลิศ รางวัล "เซเวนบุ๊คอวอร์ด ครั้งที่ 17 ประเภทวรรณกรรมสำหรับเยาวชน ประจำปีพุทธศักราช 2563" ได้นำเสนอเรื่องราวของเตชิต ลูกชายคนโตของครอบครัวผู้มีฐานะที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ถูกส่งมาอยู่กับปู่ที่สวนในจังหวัดจันทบุรี หลังจากที่มีความจริงเปิดเผยว่าพ่อแม่ของเขาไม่ใช่ผู้ให้กำเนิดที่แท้จริง เขาต้องเก็บความชื่นชม

ปรับตัวในสภาพแวดล้อมและกิจวัตรที่ปูเป็นผู้กำหนด ต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนใหม่ในโรงเรียนชนบท ซึ่งมีทั้งลูกผู้มีอิทธิพล ลูกชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์เขมรและชอง เขาเลือกที่จะผดุงความยุติธรรมให้แก่เพื่อนที่ถูกเหยียดหยามและถูกรังแก จากความเป็นศัตรู มิตรภาพค่อย ๆ บ่มเพาะจากกิจกรรมในโรงเรียนและการกีฬา เด็ก ๆ ได้เรียนรู้การแบ่งปัน เผื่อแผ่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และการให้อภัย ในที่สุดบ้านสวนก็ได้เปลี่ยนนิสัยเป็นคนใหม่ ที่เป็น “ลูกไม้กลายพันธุ์” ตามหนทางที่เขาเลือกจะเป็น “จันทรา รัชมีทอง” ดำเนินเรื่องด้วยถ้อยคำภาษาและสำนวนที่สละสลวย ผ่านมุมมองของตัวละครที่ทำให้ผู้อ่านรับรู้ได้ถึงความคับแค้น ขมขื่น และกดดันจากครอบครัวที่ผลักไสเขาไป และเอาใจช่วยให้มุมานะ เอาชนะคำสบประมาทด้วยจิตสำนึกที่ใฝ่ดีที่ผู้เขียนเชื่อว่ามิอยู่ในมนุษย์ทุกคน สายเลือดไม่สำคัญเท่ากับทางเดินชีวิตที่เรากำหนดเองอันเป็นแนวคิดสำคัญของ เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” (บ้านเมือง, 2563) นอกจากนี้ “ลูกไม้กลายพันธุ์” ยังมีเนื้อหาสะท้อนภาพทางสังคมชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างและยังให้สาระความรู้เกี่ยวกับกลุ่มชนชาติพันธุ์ชองในประเทศไทยที่สอดแทรกในเรื่องด้วย ซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์เป็นชนเผ่าโบราณตระกูลเดียวกับมอญ - เขมร ที่มีภาษาพูดและวัฒนธรรมเป็นของตัวเองโดยส่วนมากอาศัยอยู่ทางจังหวัดภาคตะวันออกของไทย ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ระยอง ตราด ฉะเชิงเทรา และผู้เขียนนั้นยังผูกเรื่องราวได้น่าสนใจชวนติดตาม อีกทั้งยังแฝงแง่คิด คติสอนใจ คำคมต่าง ๆ ตลอดการดำเนินเรื่องได้อย่างเหมาะสมทำให้เพิ่มอรรถรสความสนุกสนานในการอ่านมากยิ่งขึ้นอีกด้วย (จันทรา รัชมีทอง, 2562)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัชมีทอง”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษากลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง ลูกไม้กลายพันธุ์ ของ จันทรา รัชมีทอง

สมมติฐานการวิจัย

กลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง ลูกไม้กลายพันธุ์ ของ จันทรา รัชมีทอง มีเนื้อเรื่องมีความโดดเด่นในการนำเสนอเรื่องที่ใกล้ตัว โดยนำมาเรียบเรียงและถ่ายทอดออกมาผ่านตัวอักษรให้ผู้อ่านได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของสิ่งรอบข้างมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วรรณกรรมสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัลเชว่นบุ๊คอวอร์ด ปี 2563 เรื่อง ลูกไม้กลายพันธุ์ โดย จันทรา รัศมีทอง

ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการศึกษาจากวิธีการนำเสนอจากเนื้อหาของวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง ลูกไม้กลายพันธุ์ ของ จันทรา รัศมีทอง ที่ตีพิมพ์ปี พ.ศ. 2562 จำนวน 1 เล่ม มีทั้งหมด 23 บท ดังนี้

1. หักกิ่งกาฝาก	2. สัมกับชาดน้ำ	3. กระวานหอมกรุ่น
4. ทุเรียนหนอนใต้	5. ตะบองเพชร	6. ผัดหมูชะมวง
7. สนลؤلุ่ม	8. ร่มไทรใบหนา	9. สละลอยแก้ว
10. กนกน้ำกร่อย	11. กล้วยาแพรก ดอกมะเขือ ดอกเข็ม	12. พญาจิ้งตัว
13. กะทิบูด	14. ดอกมะลิหอมเย็น	15. ห้าเสียดงตะขบ
16. บัวร่วมบึง	17. ขึ้นตันเป็นลำไม้ไผ่	18. ไม้กฤษณา
19. เมล็ดต้อยต้ง	20. ไผยราบ	21. กล้วยน้ำว่า
22. ลองกองเหมาแข่ง	23. ลูกไม้กลายพันธุ์เรียนรู้เกี่ยวกับชาวของ	

แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

เกณฑ์ด้านกลวิธีการนำเสนอ ผู้วิจัยสังเคราะห์จากงานวิจัยของของสันติภาพ ชารัมย์ และคณะ (2555) สุพิศ เอื้องแซะ (2560) สันติ ทิพนา และคณะ (2561) เพื่อประยุกต์ใช้เป็นแนวคิดในการวิเคราะห์ กลวิธีการนำเสนอ สามารถสรุปผลการสังเคราะห์กลวิธีการนำเสนอออกเป็น 5 กลวิธี ดังนี้

1. **กลวิธีการเปิดเรื่อง** หมายถึง จุดเริ่มต้นของเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่จะกำหนดเรื่องให้เป็นไป เป็นจุดที่สำคัญมากของเรื่อง เพราะหากผู้เขียนเริ่มต้นได้น่าสนใจ สะดุดตา สะดุดใจหรือเร้าให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็นได้มากเท่าไรก็ยิ่งทำให้เรื่องนั้นน่าอ่านน่าติดตาม ทำให้ผู้อ่านต้องการติดตามเหตุการณ์หรือพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องต่อไป แต่หากเริ่มเรื่องไม่ดี ผู้อ่านอาจจะไม่ติดตามเรื่องราวในตอนต่อไปก็ได้ (สันติภาพ ชารัมย์ และคณะ, 2555; สุพิศ เอื้องแซะ, 2560)

2. **กลวิธีการดำเนินเรื่อง** หมายถึง กลวิธีการเล่าเรื่องให้เห็นมุมมองในการเสนอเรื่อง การลำดับเรื่อง และการเสนอความขัดแย้ง เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ถึงใจความสำคัญหรือปมปัญหาของเรื่องได้อย่างชัดเจน เป็นส่วนสำคัญในการช่วยสร้างความน่าสนใจ ขวนติดตามและน่าประทับใจให้กับเรื่อง กลวิธีการดำเนินเรื่องของผู้เขียนในแต่ละแบบนั้นจะส่งผลต่อเรื่องสั้นให้เรื่องน่าสนใจและน่าติดตาม ประกอบด้วย กลวิธีการนำเสนอเรื่อง ใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องแบบผสมผสาน กลวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทิน และกลวิธีการดำเนินเรื่องเล่าย้อนตัน (สันติภาพ ชารัมย์ และคณะ, 2555; สุพิศ เอื้องแซะ, 2560; สันติ ทิพนา และคณะ, 2561)

3. การนำเสนอแก่นเรื่อง (แนวคิด) หมายถึง การนำเสนอแนวคิดหรือจุดสำคัญที่ปรากฏในเรื่องนั้น ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ กลวิธีการนำเสนอแนวคิดที่นิยมใช้ในงานเขียน เช่น กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านโครงเรื่อง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยการเล่าเรื่อง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านตัวละคร และกลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านสัญลักษณ์ (สุพิศ เอื้องแซะ, 2560, สันติ ทิพนา และคณะ, 2561)

4. การใช้คำเสียง หมายถึง การแสดงออกซึ่งอารมณ์ของตัวละคร โดยใช้ตัวอักษรแสดงอารมณ์แทนน้ำเสียง เช่น น้ำเสียงแสดงอารมณ์รื่นเริง น้ำเสียงอ่อนโยนนุ่มนวล น้ำเสียงโกรธเกรี้ยว น้ำเสียงเสียดาย อารมณ์ น้ำเสียงประชดประชัน เสียดสี น้ำเสียงโศกเศร้า สลดหดหู่ น้ำเสียงปลุกเร้าใจ และน้ำเสียงจริงจัง เคร่งขรึม (สันติ ทิพนา และคณะ, 2561)

5. กลวิธีการปิด (จบ) เรื่อง หมายถึง การสิ้นสุดของปัญหา ตอนที่ปัญหาในเรื่องได้รับการคลี่คลาย และได้รับการแก้ไขแล้ว หรือจบสิ้นกระบวนการของความขัดแย้งที่ตัวละครสามารถชนะอุปสรรคหรือสามารถแก้ไขปัญหาได้ หรือไม่ก็ตัวละครอาจจะไม่สามารถแก้ปัญหาหรืออุปสรรคได้เลย เป็นส่วนหนึ่งของโครงเรื่องที่แสดงถึงจุดเด่นของเรื่องนั้นว่าไม่เพียงแต่มีแก่นที่ดีเท่านั้น แต่ยังต้องมีการปิดเรื่องที่ดีอีกด้วย (สันติภาพ ชารัมย์ และคณะ, 2555; สุพิศ เอื้องแซะ, 2560)

วิธีดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวเคราะห์กลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัชมีทอง” ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์บทวรรณกรรมเป็นหลัก ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอโครงเรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในการศึกษาวเคราะห์กลวิธีการนำเสนอ โดยสังเคราะห์จากงานวิจัยของสันติภาพ ชารัมย์ และคณะ (2555) สุพิศ เอื้องแซะ (2560) สันติ ทิพนา และคณะ (2561) วิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง ลูกไม้กลายพันธุ์ ของจันทรา รัชมีทอง แล้วนำมาวิเคราะห์ จากนั้นสรุปผลการวิเคราะห์ และอภิปรายผลแบบพรรณนาความ

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมเยาวชน “ลูกไม้กลายพันธุ์”

1.1 กลวิธีการเปิดเรื่อง เป็นกลวิธีที่สำคัญอย่างยิ่งในวรรณกรรม ซึ่งถ้าเปิดเรื่องได้สะดุด สะดุดใจหรือเร้าความสนใจหรือเร้าให้ผู้อ่านอยากรู้อยากเห็นได้มากเท่าไรก็จะยิ่งทำให้เรื่องนี้น่าอ่านหรือน่าติดตามมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัชมีทอง” พบว่า **เปิดเรื่องโดยใช้บทสนทนาของตัวละคร** ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 “คุณพ่อจะไล่ผมออกจากบ้านจริง ๆ หรือครับ”

...เป็นครั้งที่เท่าไรก็จำไม่ได้แล้ว ที่เตชิตเพียรถามบิดา แต่คำตอบยังคงเดิมความผิดที่เขาก่อขึ้นรุนแรงจนไม่อาจให้อภัย หรือเพราะเขาเป็นผู้กระทำคนในครอบครัวจึงไม่ยอมอภัยให้กันแน่

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอนที่ 1 หักกิ่งกาฝาก, น.7)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการเปิดด้วยการยกบทสนทนาของคำถามที่ต้องการคำตอบเป็นการถาม เพื่อให้เกิดความกระจ่างกับข้อสงสัยของตัวละครที่พยายามถามผู้เป็นพ่อว่าเขาได้ทำอะไรผิด ทั้งที่ตัวละครไม่รู้เลยว่าตัวเองทำผิดอะไรถึงขั้นครอบครัวไม่ยอมที่จะให้อยู่ หรือมีคนอื่นคอยใส่ร้ายเขาทำให้เขาดูแย่ในสายตาของครอบครัว ซึ่งเป็นการเปิดเรื่องได้น่าตื่นเต้นและทำให้ผู้ที่ได้อ่านเกิดข้อสงสัยและอยากที่จะติดตามเหตุการณ์ในเรื่องต่อไป

1.2 กลวิธีการดำเนินเรื่อง เป็นขั้นตอนที่ดำเนินต่อจากการเปิดเรื่องซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการลำดับเหตุการณ์ ซึ่งผู้เขียนจะเลือกใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องที่แตกต่างกันออกไป จากการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัชมีทอง” พบว่าดำเนินเรื่องตามลำดับปฏิกิริยา มีลักษณะเป็นการเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยเรียงลำดับเหตุการณ์แรกไปจนถึงจุดสิ้นสุดของเรื่อง เป็นลำดับอย่างชัดเจน

ตัวอย่างที่ 2 ตอนปิดเทอมก่อนขึ้นประถมฯ ห้า บิดามารดาพาเดวิดกับน้อง ๆ ไปเที่ยวสวนสนุกดิสนีย์แลนด์ ที่ฮ่องกง ทุกคนต่างเพลิดเพลินกับเครื่องเล่นและการผจญภัยหลากหลายรูปแบบ แต่ความตื่นเต้นสนุกสนานหายวับไปในพริบตา เมื่อศุภฤกษ์พลัดตกจากม้าหมุนจนแขนเคล็ด กิจกรรมการเที่ยวทั้งหมดจึงยุติลง

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน หักกิ่งกาฝาก, น. 8)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการดำเนินเรื่องตามลำดับปฏิกิริยาโดยการเล่าถึงการปิดเทอมของเด็ก โดยครอบครัวมักจะพาลูกหลานไปเที่ยวต่างจังหวัดเพื่อเป็นการผ่อนคลาย เช่นเดียวครอบครัวของเดวิดเมื่อลูก ๆ สอบเสร็จพ่อแม่ได้พาไปเที่ยวสวนสนุก เด็ก ๆ ต่างเล่นกันสนุกสนานแต่ก็เกิดเรื่องไม่คาดฝันกับครอบครัวของเขาเมื่อศุภฤกษ์พลัดตกจากม้าหมุนลงมาทำให้ทุกคนต่างหมดสนุกเพราะคนในครอบครัวเกิดเจ็บตัวขึ้น

ตัวอย่างที่ 3 วันต่อมา เดวิดยกเลิกแผนการทำลายพืชผลในสวนพอเสร็จงานทั้งสามตรงไปยังสนามของโรงเรียนปรากฏว่ามีเด็ก ๆ มาสมทบอีกหลายคนพวกเขาแบ่งทีมตามกติกา เดวิดมีปัญหาตรงที่จำไม่ได้ว่าใครอยู่ทีมเดียวกับตน เขาเลยส่งลูกไปให้ฝ่ายตรงข้ามหลายครั้งโปดจึงเสนอให้ลูกทีมใช้ผ้าหรือเชือกฟางที่พอหาได้มาผูกแขนส่วนทีมของบรีไม่ต้องผูก ช่วยคลายความสับสนของเดวิดลงไปได้ จนกว่าจะจดจำหน้าเพื่อน ๆ ได้หมด

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน ร่มไทรใบหนา, น. 96)

เป็นการดำเนินเรื่องตามลำดับปฏิกิริยาโดยเล่าถึงเด็กนักเรียนในโรงเรียนที่ตรีภูมิเป็นผู้อำนวยการอยู่กำลังแข่งฟุตบอล ซึ่งตรีภูมิไม่ได้ไปตอนเช้าเพราะติดธุระอยู่พอเสร็จจากธุระก็รีบตามไปเป็นกำลังใจให้เด็ก ซึ่งเดวิดจำเพื่อนในทีมไม่ได้จึงทำให้เกิดปัญหาการส่งบอลผิดทำให้เสียคะแนนไป พวกเขาจึงหาวิธีแก้ไขโดยโปดได้เสนอให้ลูกทีมใช้ผ้าหรือเชือกฟางที่พอหาได้มาผูกแขน ส่วนทีมของบรีไม่ต้องผูก เพื่อคลายความสับสนของเดวิดลงไปได้ทำให้ทีมของเดวิดสามารถทำแต้มเพิ่มได้มากขึ้นกว่าเดิม

ตัวอย่างที่ 4 ในที่สุดเช้าวันเปิดเทอมก็ยื่นมือมาปลุกเดวิดถึงในมุ้ง เมื่อคืนเขาโทรศัพท์หาไตรภพ แต่บิดาไม่รับสายตามเคย เด็กชายจึงเข้านอนอย่างเซื่องซึมท่ามกลางเสียงฟ้าฝนโครมครามเกือบสองเดือนที่ผ่านมาหากท้องฟ้าไม่ค่อยส่งตำราเรียน เสื้อผ้า ขนม และฟุตบอลมาให้ความเชื่อมโยงระหว่างเขากับเมืองหลวงคงขาดสะบั้น

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน หยั่วแพรก ดอกมะเขือ ดอกเข็ม, น. 119)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการดำเนินเรื่องตามลำดับปฏิกิริยาโดยเล่าถึงการเปิดเทอมวันแรกของเดวิดที่เขาพยายามติดต่อครอบครัวไป แต่ครอบครัวของเขาไม่รับสายแถมยังไม่ติดต่อกลับมา ยิ่งไปกว่านั้นคือเพื่อน

ของเขาจากแต่ก่อนเคยส่งหนังสือ ส่งของมาให้แต่หลายเดือนแล้วที่เพื่อนของเขาก็ไม่ติดต่อมา เขาคิดว่าพวกนั้นคงมีชีวิตที่สุขสบายไปหมดแล้วแต่ตนเองกลับมามีลาบากที่นี่

1.3 กลวิธีการปิดเรื่อง เป็นขั้นตอนของเหตุการณ์ที่ได้คลี่คลายปมปัญหาแล้ว ซึ่งกลวิธีการปิดเรื่องยังแสดงให้เห็นถึงจุดเด่นของเรื่องนั้น และกลวิธีการปิดเรื่องมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การปิดเรื่องแบบสุชานาฏกรรม การปิดเรื่องแบบโศกนาฏกรรม การปิดเรื่องแบบทิ้งท้ายไว้ให้คิด การปิดเรื่องนั้นดีไม่ดียังไร ขึ้นอยู่กับผู้เขียนว่าต้องการให้เรื่องจบแบบแนวไหน จากการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัชมิทอง” พบการใช้กลวิธีการปิดเรื่องแบบสุชานาฏกรรม คือ การจบโดยตัวละครในเรื่องจบแบบมีความสุข

ตัวอย่างที่ 5 “โอ! ลูกแม่” ศรีเพ็ญทำตาแดง ๆ “เมื่อยากให้เต้กลับไปอยู่ด้วยกันเหมือนเดิม แต่ลูกคงอยากอยู่กับป้าดวงใจกับน้าขวัญ ถ้าลูกอยากไปบ้านเมื่อไหร่พวกเราจะมารับทันที อย่าโกรธแม่เลยนะลูก”

เตชิตก้มลงกราบที่ตักศรีเพ็ญอย่างนุ่มนวล “ผมรักและเคารพคุณแม่มากครับ แต่ผมขออยู่ดูแลคุณปู่คุณย่าและญาติ ๆ ก่อน ได้มั๊ยครับ” ศรีเพ็ญส่งยิ้มให้ขวัญตา

“ได้สิลูก ไม่ว่าความจริงเป็นยังไง แม่ก็คิดมาตลอดว่าแม่มีลูกชายสามคน

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน ลูกไม้กลายพันธุ์, น. 248)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นคำพูดของผู้เป็นแม่ที่ยังมีความรัก ความห่วงใยต่อลูกคนนี้ ที่แม่ของตนกระทำพฤติกรรมเหล่านั้น เพราะเกิดจากการเข้าใจผิด ซึ่งผู้เป็นแม่นั้นถึงลูกจะเป็นยังไงก็ไม่เคยโกรธหรือว่าเกลียดเลยเพราะถึงยังไงก็เป็นลูกของเรา

2. การนำเสนอแก่นเรื่อง/แนวคิด เป็นการนำเสนอแนวคิดเหลือจุดสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ ซึ่งแก่นของเรื่องนั้นผู้เขียนอาจนำเสนอได้หลายรูปแบบ จากการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอแก่นเรื่องหรือแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัชมิทอง” พบกลวิธีการนำเสนอแก่นเรื่องผ่านการกระทำของตัวละครในรูปแบบต่าง ๆ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเด็กกำพร้า เป็นการเล่าถึงปัญหาชีวิตของเด็กกำพร้าที่ถูกพ่อแม่มาปล่อยทิ้งไว้ตามสถานที่ต่าง ๆ ดังที่ปรากฏในความตอนหนึ่งว่า

ตัวอย่างที่ 6 คินนั้น เด็กชายผู้ไม่รู้จำผู้ให้กำเนิดนอนตนน้ำไหลพราก พรุ่งนี้เขาจะต้องจากบ้านไปอยู่กับปู่ดวงและย่ามูมริ รวมทั้งอาตริภูมิซึ่งเป็นน้องชายของพ่อ เขาไม่สนิทสนมกับคนทั้งสามเลย เคยพบปะเยี่ยมเยียนกันบ้างตามประสาญาติ แต่ไม่รู้สึกผูกพัน อาจเป็นเพราะคนทั้งสามก็ไม่ได้คิดว่าเขาเป็นหลานเช่นกัน

ความรู้สึกโดดเดี่ยว ลึกลับ ค้ำเปลือกตาให้เปิดค้างแต่พอเคลิ้มหลับไปแสงแดดยามสายก็พุ่งเข้าใส่เร็วจี๋ เตชิตรีบอาบน้ำแต่งตัว ควานมกล่องตี๋มพรวด ๆ ก่อนจะหิ้วกระเป๋าเดินทางพร้อมกับเหรียญแปดหลังรับสาวเท้าก้าวลงบันได ด้วยหวังว่าครอบครัวจะต้องมาคอยส่งเขาอย่างแน่นอนจึงไม่อยากให้พวกเขาต้องคอยนาน

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน หักกิ่งกาฝาก, น. 17)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับเด็กกำพร้า แสดงถึงอารมณ์ของคนที่ถูกเรียกว่าเด็กกำพร้าที่เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจไม่รู้แม้กระทั่งผู้ให้กำเนิด เขาคิดว่าเพราะเขาเป็นแค่เด็กกำพร้าคนในครอบครัวถึงไม่รักเขาส่งเขาไปอยู่กับคนอื่นที่เขาไม่สนิท เขารู้สึกโดดเดี่ยวเหมือนไม่มีใครอยู่เคียงข้างเหมือนเขาอยู่ตัวคนเดียว ซึ่งปัญหาเด็กกำพร้าพบมากในประเทศไทยทำให้เด็กที่ถูกทอดทิ้งเกิดปมปัญหาในชีวิต

2.2 แก่นเรื่องเกี่ยวกับเชื้อชาติ เป็นการเล่าถึงปัญหาที่พบกับเด็กเชื้อชาติอื่น ดังที่ปรากฏในความตอนหนึ่งว่า

ตัวอย่างที่ 7 บัวบุญพูดอย่างน้อยใจ เพราะได้ยินว่าคนบางกลุ่มดูหมิ่นชาติพันธุ์ของเธอ เด็กหญิงจึงคิดว่าความฝันที่จะเป็นนักร้องอยู่ไกลเกินเอื้อม แต่ไม่มีใครรู้ล่วงหน้าว่ามีสิ่งใดรออยู่ข้างหน้า จนกว่าจะเดินไปถึงจุดนั้น เดชิตไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไร ในเมื่อตัวเองก็เป็นแค่เด็กกำพร้า ซีนพูดไปคงไม่ต่างจากปลาเข็มลอบใจปลาชิว

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน ร่มไทรใบหนา, น. 91)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการนำเสนอแก่นเรื่องหรือแนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งตัวละครได้ตัดพ้อชีวิตของตัวเอง ตัดพ้อโชคชะตาที่ไม่มีอะไรดังที่หวัง ซึ่งโชคชะตาของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน เราไม่สามารถที่จะไปฝันหรือไปกำหนดมันได้ ควรปล่อยไปตามธรรมชาติ เราไม่อาจรู้ได้ว่าวันข้างหน้าเราจะต้องเจอกับอุปสรรคอะไรบ้างแต่วันนี้เราควรทำมันอย่างเต็มที่เต็มกำลังเสียดีกว่า

3. กลวิธีการใช้น้ำเสียง เป็นศิลปะวิธีการใช้ภาษาเพื่อนำเสนอเรื่องราวพรรณนาของผู้เขียน ซึ่งจะเสนอออกมาเป็นเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และเข้าใจ จากการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัชมิทอง” พบการใช้น้ำเสียงดังนี้

3.1 การใช้น้ำเสียงดีใจ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 8 ออกจากเรือนใหญ่ เดชิตชวนโปตไปบ้านบัวบุญ เพื่อนำเสื้อไปให้ดวงใจกับขวัญตาคนละตัว ทั้งสองมีอาการตื่นเต้นไม่ต่างจากกุมรี เดชิตทำหน้านางง แคเสื้อใส่นอนตัวละหนึ่งร้อย ทำให้ผู้รับต้องดีใจเกินราคาด้วย

“ขอบใจมากที่หนูแตงยังนึกถึงน้ำ” ขวัญตาพูดด้วยน้ำเสียงสั่นเครือ

“สำหรับน้ำขวัญ มีของพิเศษอีกอย่างด้วยครับ” เดชิตส่งซองกระดาษให้ขวัญตาแกะซอง ดังภาพถ่ายจากกระดาษเอลีที่เดชิตปะทับบนกระดาษแข็งที่เหลือจากการขายการออกมา สาวใหญ่ยิ้มทั้งน้ำตา “พ่อคุณของน้ำ”

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน ดอกมะลิหอมเย็น, น. 162)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นกล่าวถึง ดวงใจ ขวัญตา และกุมรีที่ได้ของขวัญจากเดชิตโดยเดชิตนำของขวัญมาให้ในวันแม่ ซึ่งขวัญตาพอได้เห็นของขวัญที่เดชิตนำมาให้เขาพูดด้วยน้ำเสียงที่สั่นเครือตื่นเต้นเหมือนอย่างคนจะร้องไห้เพราะไม่นึกว่าเดชิตจะนึกถึงตน เพราะตนกับเดชิตเพิ่งจะรู้จักกันได้ไม่นานมานี้

3.2 การใช้น้ำเสียงโศกเศร้า ว้าเหว หดหู่ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 9 เดชิตไม่ได้ขยับตัวออกจากรถ เข้าใจว่าคืนนี้จะได้ตามกลับไปพักบนเรือนใหญ่ เขาจึงขออนุญาตตรีภูมิให้โปตไปนอนด้วยกัน เพื่อความสะดวกในการดูแลคนเจ็บ

“พอไม่ยอมให้เต้ขึ้นไปพักบนเรือน ถ้าเธอนอนบ้านกลางสวนคนเดียวได้ โปตจะไปพักเรือนใหญ่ก็ไม่เป็นไร” ตรีภูมิบอกด้วยสีหน้าหนักใจ

“ผมต้องนอนเฝ้าบ้านอยู่แล้วครับ ห่วงแต่คุณเต้จะไม่สบายเท่าที่ควร” โปตลูบผ้าคล่องแขนคล้ายใส่ฝือก เดชิตหน้าสลดด้วยความผิดหวัง ไม่คิดว่าโปตจะเกลียดเขามากมายถึงเพียงนี้ แทนที่โปตจะได้พักรักษาตัวบนเรือนใหญ่อย่างสบายกลับต้องมาอยู่เป็นเพื่อนเด็กกำพร้าอย่างเขา

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน ตะบองเพชร, น. 60-61)

จากเนื้อความข้างต้นกล่าวถึงเดชิตที่เขาหวังว่าจะได้ขึ้นไปนอนที่เรือนใหญ่กับโปต แต่ตรีภูมิไม่ให้ขึ้นไปด้วย โดยเดชิตหวังว่าจะได้ขึ้นไปดูแลโปตอยู่ข้าง ๆ เพราะโปตไม่สบายแต่สิ่งที่เขาได้ยินคือคนในบ้านไม่ให้เขาขึ้นไปให้เขาพักที่เรือนเล็ก เดชิตนึกสงสารโปตที่เป็นต้นเหตุให้โปตต้องมานอนกับคนที่เรือนเล็ก

แทนที่โปดจะได้ไปนอนที่เรือนใหญ่สบาย ๆ แต่โปดต้องมาอยู่ดูแลเตชิตแทน เตชิตนึกในใจว่าด้วยเพราะเขาเป็นเด็กกำพร้าไม่ใช่ลูกหลานของทั้งสองคน เขาถึงได้พบเจอกับเรื่องเลวร้ายแบบนี้

3.3 การใช้น้ำเสียงเยาะหยัน เสียดสี ประชดประชัน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 10 "ผู้ใหญ่ทั้งบ้านคงจะขบขันทั้งนั้นว่า มึงเป็นลูกของไอพ่อค้ายาบ้าที่ชื่อชาญ คนที่ฆ่าพ่อกู" พิษณุ ก้าวพรวดๆ ขึ้นบันได ตรงเข้ากระชากคอเสื้อเตชิต โดยไม่คิดจะยกมือไหว้ทวงเหมือนทุกครั้ง

"ส่วนแม่มึงชื่อชื่นจิต เป็นพี่สาวยายขวัญตา คนบ้าๆ บอๆ ที่เป็นน้ำอึบัวงล่" จักรเทพประจานต่อ

"แปลว่ามึงก็เป็นคนของด้วย" เขมทัตพูดด้วยน้ำเสียงเยาะหยันเตชิตตื่นตะลึงกับข้อมูลใหม่ จนไม่มีแรงจะตอบโต้พิษณุ

"ใครบอกพวกเธอ" ดวงร้องถามด้วยน้ำเสียงสั่นพร่ำ

"แม่ผมเอง" จักรเทพยืนดูเตชิตถูกบีบคออย่างสะใจ "รู้แบบนี้แล้วมึงยังจะหน้าด้านเป็นกาฝาก เกาะปูดวงอยู่ทำไม ไปอยู่ป่าอยู่เขากับพวกของซะ"

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน เมล็ดต้อยติ่ง, น. 207)

จากเนื้อความข้างต้นกล่าวถึงแก๊งสามแสบพุดตูดถูกเตชิต ที่พุดว่าเตชิตเป็นลูกของพ่อค้ายาเสพติดส่วนแม่ก็มีพี่สาวเป็นคนบ้า และเป็นชนเผ่าของด้วยและว่าครอบครัวของเตชิตไม่มีอะไรดีสักอย่าง แล้วแก๊งสามแสบยังว่าด้วยว่าถ้าครอบครัวของปูดวงไม่รับเตชิตมาเลี้ยงก็ไม่รู้ว่าเตชิตจะมีถึงวันนี้ไหมพุดเหมือนเตชิตต่ำกว่าตนเอง และเมื่อเตชิตรู้ว่าพ่อของตนฆ่าพ่อของพิษณุก็ควรละอายใจออกจากครอบครัวของปูดวงได้แล้ว เพราะครอบครัวของปูดวงดีเกินไปสำหรับเตชิต

4. มุมมองของการเล่าเรื่อง (Point of View) การมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องผ่านสายตาของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง สอดแทรกอุดมการณ์ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ ของคนเล่าลงไปในเรื่องหรือเรื่องราว จากการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัศมีทอง” พบมุมมองการเล่าเรื่องใน 2 ลักษณะ คือ

4.1 เล่าเรื่องตามมุมมองแบบบุรุษที่ 1 (First Person Point of view) เป็นลักษณะของการเล่าเรื่องของตัวเองผ่านตัวเอง ดังนั้น มักจะมีเสียงเล่า หรือแทนสรพนามตัวเองเป็น “ฉัน, ผม ฯลฯ” ทำให้เกิดความรู้สึกที่เป็นส่วนตัว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 11 "ฉันทำนองตกต้นไม้ขาหัก คุณแม่โกรธมากเลยส่งมาอยู่กับคุณปู่แต่คุณพ่อสัญญาว่าถ้าฉันสอบเข้าโรงเรียนมัธยมฯ ชื่อดังได้จะมารับกลับบ้าน" เตชิตเล่าความจริงเพียงเศษเสี้ยว ส่วนที่เหลือไว้ให้ปูดวงประจานเอง

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน ทูเรียนนอนใต้, น.50)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการใช้สรพนามบุรุษที่ 1 คือ “ผม” ที่เป็นตัวละครหลักเป็นผู้เล่าเรื่องตัวเอง ซึ่งในข้อความนี้เป็นคำพูดของเตชิตซึ่งเป็นตัวละครหลักที่เล่าถึงสาเหตุที่เขาต้องมาอยู่ที่บ้านปู่กับย่าที่บ้านโป่งน้ำร้อน โดยเล่าเรื่องว่าเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นคนทำร้ายน้องแต่ความจริงแล้วเขาไม่ได้ทำสิ่งนั้นเลย แต่คนในครอบครัวก็ตัดสินว่าเขาเป็นคนทำ จนเขาได้ถูกส่งตัวมาอยู่ที่บ้านโป่งน้ำร้อน

ตัวอย่างที่ 12 "ผมถึงตั้งใจดูหนังสือ เพื่อจะสอบเข้ามัธยมฯ หนึ่งให้ได้ใจครับ" เตชิตวกเข้าสู่เส้นทางอันเต็มไปด้วยกองหนาม ที่ไม่รู้ว่าจะก้าวข้ามไปได้ไหม

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน ไม้กฤษณา, น. 200)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 โดยตัวละครเป็นผู้เล่าเรื่องตัวเองซึ่งในข้อความ เป็นคำพูดของเตชิตซึ่งเป็นตัวละครหลักเล่าว่าเขาจะตั้งใจอ่านหนังสือให้มากเพื่อที่จะเตรียมตัวสอบเข้า มัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ แต่ก็ไม่รู้ว่าจะผ่านเรื่องนี้ไปได้มากน้อยแค่ไหนเพราะเส้นทางที่เขาเดินมันยากที่จะ ฝ่าฟันมันไปได้

4.2 เล่าเรื่องตามมุมมองแบบบุรุษที่ 3 (Third person Point of view) เป็นการเล่าโดย มุมมองของคนที่ไม่มองเห็นเหตุการณ์ทั้งใกล้และไกล ดังที่ปรากฏในความตอนหนึ่งว่า

ตัวอย่างที่ 13 ตอนเตชิตอายุ 8 ขวบ บิดาพาครอบครัวมาเยี่ยมปู่กับย่า ขากลับแวะเที่ยวโอเอซิส ซี เวิลด์ ซึ่งเป็นสถานเพาะพันธุ์และอนุรักษ์ปลาโลมาน้ำจืดพันธุ์หายาก 2 สายพันธุ์ คือ โลมาหัวบาตรกับโลมาหัวขวด พวกเขาได้ชม แสดงของโลมาแสนรู้ หลังจากปฏิบัติตามคำสั่งแล้วพวกมันจะได้รับอาหารเป็นรางวัลทุกครั้ง

(ลูกไม้กลายพันธุ์ ตอน กนกน้ำกร่อย, น. 110)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 นั่นคือผู้เขียนเป็นผู้เล่าเรื่องของตัวละครในเรื่อง ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องราวชีวิตของตัวละครอีกตัวนั้นก็คือเตชิตซึ่งเล่าถึงตอนที่เตชิตอายุได้ 8 ขวบ ครอบครัวของ เตชิตได้พาเขาและน้อง ๆ ไปเยี่ยมปู่กับย่าที่บ้านโป่งน้ำร้อน ขากลับพ่อของเขาได้พาแวะเที่ยวตามสถานที่ ต่าง ๆ เพื่อพาเด็ก ๆ ได้เที่ยวผ่อนคลายก่อนกลับบ้าน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมการนำเสนอในวรรณกรรมเยาวชน ลูกไม้กลายพันธุ์ โดย จันทรา รัชมีทอง มีกลวิธี การนำเสนอเรื่องที่มีความโดดเด่น สะดุด เป็นที่ดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจที่จะอ่าน มีการนำเสนอเรื่องที่หลากหลาย รสชาติทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและเห็นภาพอย่างชัดเจน จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

กลวิธีการนำเสนอ ศึกษาตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ กลวิธีการเปิดเรื่อง, กลวิธีการนำเสนอ, กล วิธีกรใช้น้ำเสียง, กลวิธีการปิดเรื่อง และการนำเสนอแก่นเรื่อง อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปิดเรื่อง พบ 1 แบบ การเปิดเรื่องโดยใช้บทสนทนาของตัวละครหลักเป็นการเปิดเรื่องซึ่งการ เปิดเรื่องประเภทนี้สามารถเรียกถึงความสนใจของผู้อ่านได้ดีวิธีหนึ่ง ถ้าถ้อยคำที่นำมาเริ่มต้นนั้นเร้าใจหรือ กระตุ้นใจผู้อ่านทันที แต่ก็ต้องพยายามเชื่อมโยงบทสนทนานั้นให้เกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปอย่างแนบเนียนด้วย สอดคล้องกับ ปรีชญา สุขมี และณรงค์ภรณ์ รอดทรัพย์ (2562) วิเคราะห์กลวิธีการสร้างโครงเรื่องในนวนิยาย ผีชุด “Six Scream” ของภาคินัย มีวัตุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการสร้างโครงเรื่องในนวนิยายผีชุด Six Scream ของภาคินัย โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับโครงเรื่องของประทีป เหมือนนิล ในการวิจัย ผลการวิจัยกลวิธีการ สร้างโครงเรื่องในนวนิยายผีชุด Six Scream ของภาคินัย ทั้ง 4 องค์ประกอบ มีดังนี้ 1) กลวิธีการเปิดเรื่อง พบ การเปิดเรื่องลักษณะเดียวกันทุกเรื่องคือการพรรณนาเหตุการณ์ต้นตอระทึกใจเพื่อแนะนำตัวละคร และ สอดคล้องกับ สุพิชญา จันทราช (2561) ศึกษาพฤติกรรมการแต่งนวนิยายแฟนตาซี กรณีศึกษา กัลยาณี สุขชาสุณี งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่มุ่งศึกษาวิเคราะห์กรอบแนวคิดในการกำหนดวิธีการแต่งนวนิยายแนวแฟน ตาซีของกัลยาณี สุขชาสุณี โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) เพื่อวิเคราะห์ลักษณะนวนิยายแฟนตาซีของ กัลยาณี สุขชาสุณี 2) เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแต่งนวนิยายแฟนตาซีของกัลยาณี สุขชาสุณี และ 3) เพื่อ

วิเคราะห์ความเชื่อแบบไทยในนวนิยายแฟนตาซีของกัลยาณี สุธาสนุญ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) นวนิยายแฟนตาซีชุด เซวิน่า มหานครแห่งมนตรา จำนวน 5 เล่ม ผลการศึกษาพบว่า โดยนวนิยายแฟนตาซีของกัลยาณี สุธาสนุญ ได้ใช้กลวิธีการแต่งที่หลากหลาย ได้แก่ การเปิดเรื่องโดยการบรรยายฉากและบรรยากาศ การเปิดเรื่องโดยการบรรยายบุคลิกของตัวละคร การเปิดเรื่องโดยการบรรยายเหตุการณ์

2. การนำเสนอเรื่อง พบ 1 แบบ คือ การดำเนินเรื่องตามลำดับปฏิทิน เป็นการเสนอเรื่องตามลำดับของเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบของเรื่อง สอดคล้องกับ สันติ ทิพนา และคณะ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช 2555 พบว่านักเขียนเรื่องสั้นมุ่งเน้นนำเสนอกลวิธีการดำเนินเรื่องตามปฏิทินมากที่สุด รองลงมา คือ กลวิธีการดำเนินเรื่องแบบเล่าย้อนหลัง และแบบเล่าย้อนไปย้อนมา และสอดคล้องกับ มิ่งฟ้า พิงรัตน์มงคล (2550) ที่ศึกษาเกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง แฮรี่ พอตเตอร์ : การวิเคราะห์โครงเรื่องและกลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องพบว่า กลวิธีการเล่าเรื่องใช้แบบวัตถุนิยม กลวิธีการดำเนินเรื่องเป็นไปตามปฏิทิน กลวิธีการสร้างความสนใจใคร่รู้ประกอบด้วยการกำหนดชื่อตอนและกลวิธีการจบเรื่องมีทั้งการจบลงอย่างมีความสุขและไม่มีความสุข นอกจากนั้นยังใช้ความต่อเนื่องของวรรณกรรมทั้ง 7 เล่ม เป็นส่วนแสดงถึงโครงเรื่องหลักและกลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องรวมของวรรณกรรมด้วย และมุมมองของการเล่าเรื่อง พบ 2 ประเภท ได้แก่ มุมมองแบบบุรุษที่ 1 (First Person Point of view) เป็นลักษณะของการเล่าเรื่องของตัวเองผ่านตัวเอง ดังนั้นมักจะมีเสียงเล่า หรือแทนสรพนามตัวเองเป็น “ฉัน, ผม, ฯลฯ” เป็นต้น ลักษณะของการเล่าด้วยมุมมองแบบบุรุษที่ 1 จะทำให้เกิดความรู้สึกที่เป็นส่วนตัว และมุมมองแบบบุรุษที่ 3 (Third Person Point of View) เป็นลักษณะของการเล่าเรื่องแบบที่ตัวละครไม่เกี่ยวข้องใด ๆ กับเรื่องราว และเล่าโดยมุมมองของคนที่มองเห็นเหตุการณ์ทั้งใกล้และไกล รวมไปถึงความคิดคำนึงของตัวละครต่าง ๆ มีบางครั้งก็เรียกมุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้ว่า มุมมองแบบพระเจ้า (Omniscient Point of view) สอดคล้องกับ สันติ ทิพนา และคณะ (2561) ศึกษาแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไล่เตียนตาบอดในเขาวงกตของ วีรพร นิติประภา พบว่า กลวิธีการนำเสนอในมุมมองการเล่าเรื่อง พบว่ากลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้กลวิธีแบบผสมผสานกันประกอบด้วยกลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งเป็นผู้เล่า กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรพนามบุรุษที่ 3 และสอดคล้องกับ สันติภาพ ชารัมย์ และคณะ (2557) ศึกษากลวิธีการเล่าเรื่องแบบแปลกใหม่จากเรื่องสั้นในนิตยสารช่อการะเกด งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการเล่าเรื่องแบบที่สร้างความแปลกใหม่จากเรื่องสั้นในนิตยสารช่อการะเกด โดยศึกษาข้อมูลในนิตยสารช่อการะเกดตั้งแต่ พ.ศ. 2550-2553 จำนวน 13 เล่ม มีเรื่องสั้นรวมทั้งสิ้น 171 เรื่อง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เรื่องสั้นในนิตยสารช่อการะเกด ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2553 มีเรื่องสั้นบางเรื่องที่นักเขียนได้แสวงหาวิธีการใหม่ ๆ ในการนำเสนอการเล่าเรื่องให้มีความซับซ้อนมากขึ้น ได้แก่ กลวิธีการเล่าเรื่องแบบไม่เน้นโครงเรื่อง กลวิธีการเล่าเรื่องที่เล่นกับมุมมอง กลวิธีการเล่าเรื่องแบบเรื่องเล่าซ้อนเรื่องเล่า กลวิธีการเล่าเรื่องแบบซับซ้อนทั้งมิติเวลาและสถานที่ กลวิธีการเล่าเรื่องแนวอัตถนิยมมายา และกลวิธีการเล่าเรื่องแนวเหนือจริง ผลของการศึกษาค้นคว้าทำให้เห็นว่า เรื่องสั้นในนิตยสารช่อการะเกด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2553 มีกลวิธีการเล่าเรื่องที่ต่างจากชนบ ซึ่งแสดงให้เห็น

ความก้าวหน้าของการ สร้างสรรค์เรื่องสั้นไทย ทั้งในแง่แนวคิดและการเล่าเรื่อง อันสอดคล้องกับบริบททางสังคมไทยปัจจุบัน

3. กลวิธีการใช้น้ำเสียง เป็นศิลปะวิธีการใช้ภาษาเพื่อนำเสนอเรื่องราวพรรณนาของผู้เขียน จุดมุ่งหมายหรือเจตนาของผู้เขียนที่มีต่อสิ่งที่นำเสนอไม่ว่าจะเป็นเจตนาเฉพาะที่ผู้เขียนแสดงไว้อย่างชัดเจน หรือเป็นเจตนาแอบแฝงที่ผู้เขียนแอบซ่อนอยู่ในใจ ซึ่งจะเสนอออกมาเป็นเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และเข้าใจ สอดคล้องกับ สันติ ทิพนา และคณะ (2561) ศึกษาแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกตของ วีรพร นิติประภา พบว่า ด้านกลวิธีการใช้น้ำเสียงในเรื่องสั้น ผลการวิจัยพบว่า 1) กลวิธีการใช้น้ำเสียงประชดประชัน เสียงดสี เยาะหยัน มากที่สุด 2) การใช้น้ำเสียงโศกเศร้า สลดหดหู่ ว้าเหว่ 3) การใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ขัน ล้อเลียน 4) การใช้น้ำเสียงโกรธเกรี้ยวแสดงอารมณ์ ร้อนแรง 5) การใช้น้ำเสียงปลุกเร้า ตามลำดับ และสอดคล้องกับ สุพิศ เอื้องชะ (2560) ศึกษาภาพสะท้อนสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสาร “คู่สร้างคู่สม” พบว่า ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านรับรู้ความรู้สึกแห่งความสุข ความเศร้าเสียใจ สลดหดหู่ ว้าเหว่ รวมถึงการประชดประชัน สงสัย เตือนสติให้แก่งคิดในด้านต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมในเรื่องราวที่นำเสนอ

4. การนำเสนอแก่นเรื่อง พบ 1 แบบ คือ กลวิธีการนำเสนอแก่นเรื่องผ่านการกระทำของตัวละคร สอดคล้องกับ กุณฑิกา ขาพิมล และคณะ (2559) ศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีที่ได้รับรางวัลชนะเลิศรางวัลหนังสือดีเด่นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานรางวัลแว่นแก้ว และรางวัลนายอินทร์เอวอร์ด ระหว่างปีพุทธศักราช 2546-2555 พบว่า การสร้างโครงเรื่อง การสร้างตัวละคร การสร้างบทสนทนา การนำเสนอแก่นเรื่อง การสร้างฉาก และการสร้างมุมมองการเล่าเรื่องผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของวรรณกรรมเยาวชนโดยส่วนใหญ่มักมีโครงเรื่องที่ไม่ซับซ้อน นิยมตัวละครแบบสมจริง สร้างบทสนทนาเพื่อการดำเนินเรื่อง มักนำเสนอแก่นเรื่องโดยการกระทำ ของตัวละครเน้นการสร้างฉากแบบสมจริง และนิยมการสร้างมุมมองการเล่าเรื่องโดยบุรุษที่หนึ่ง ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ลักษณะกลวิธีการแต่งวรรณกรรมเยาวชนทั้งสามรางวัลนี้มีลักษณะกลวิธีการแต่งที่ใกล้เคียงกัน และสอดคล้องกับ อารยา ทองเพชร (2550) ได้วิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรม สำหรับเยาวชนของ นางไฉน ปริญญาธวัช พบว่า กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างตัวละคร ทั้งตัวละครเอกและตัวละครประกอบ กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการบรรยาย โดยเน้นไปที่การบรรยายพฤติกรรมอุปนิสัยและความรู้สึกนึกคิดของตัวละครที่แฝงแนวคิดไว้อย่างสม่ำเสมอ ด้วยแนวคิดที่มีคุณค่าและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดอย่างกลมกลืนและแนบเนียนทำให้วรรณกรรมเยาวชนของ นางไฉน ปริญญาธวัช น่าสนใจและจัดว่าเป็นวรรณกรรมเยาวชนที่มีคุณภาพ

5. กลวิธีการปิดเรื่อง พบ 1 แบบ คือ กลวิธีการปิดเรื่องแบบสุชานาฏกรรม เป็นขั้นตอนของเหตุการณ์ที่ได้คลี่คลายปมปัญหาแล้ว ซึ่งกลวิธีการปิดเรื่องยังแสดงให้เห็นถึงจุดเด่นของเรื่องนั้น และตัวละครในเรื่องจบแบบมีความสุข สอดคล้องกับ มิ่งฟ้า พิงรัตน์มงคล (2550) ศึกษาเกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง แฮรี่ พอตเตอร์ : การวิเคราะห์โครงเรื่องและกลวิธีการนำเสนอโครงเรื่อง พบว่า กลวิธีการเล่าเรื่องใช้แบบวัตถวิสัย กลวิธีการดำเนินเรื่องเป็นไปตามปฏิทิน กลวิธีการสร้างความสนใจใคร่รู้ประกอบการกำหนดชื่อตอนและกลวิธี

การจบเรื่องมีทั้งการจบลงอย่างมีความสุขและไม่มีความสุข นอกจากนั้นยังใช้ความต่อเนื่องของวรรณกรรมทั้ง 7 เล่ม เป็นส่วนแสดงถึงโครงเรื่องหลักและกลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องรวมของวรรณกรรมด้วย และสอดคล้องกับ ปรีชญา สุขุม และณรงค์ภรณ์ รอดทรัพย์ (2562) วิเคราะห์กลวิธีการสร้างโครงเรื่องในนวนิยายผีชุด “Six Scream” ของภาคินัย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการสร้างโครงเรื่องในนวนิยายผีชุด Six Scream ของภาคินัย โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับโครงเรื่องของประทีป เหมือนนิล ในการวิจัย ผลการวิจัยกลวิธีการสร้างโครงเรื่องในนวนิยายผีชุด Six Scream ของภาคินัย ทั้ง 4 องค์ประกอบ มีดังนี้ 4) กลวิธีการปิดเรื่อง พบการปิดเรื่องลักษณะเดียวกันทุกเรื่องคือการปิดเรื่องแบบหักมุมและการปิดเรื่องแบบโศกนาฏกรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของนุรฮาซิดา ดาอูแม และคณะ (2561) ที่ศึกษากลวิธีการนำเสนอและภาพสะท้อนทางสังคมในนวนิยายชุด 4 ทิศตายของ ภาคินัย กสิรักษ์ จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอที่โดดเด่นที่สุดในเรื่อง พบว่ามี 3 กลวิธีดังนี้ 1) ด้านกลวิธีการเปิดและปิดเรื่อง ได้แก่ กลวิธีการเปิดเรื่องแบบย้อนเหตุการณ์กลับไปกลับมากลวิธีการปิดเรื่อง 3 แบบคือ แบบหักมุมสมจริงในชีวิต และแบบโศกนาฏกรรม ปิดเรื่องแบบหักมุม 2) ด้านการสร้างตัวละครแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวละครลักษณะเดียวและตัวละครหลายลักษณะ 3) ด้านกลวิธีการสร้างฉากแบ่งออกเป็นจำนวน 4 ฉาก ได้แก่ ฉากที่เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ฉากที่เป็นสิ่งประติษฐ์ ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย และฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละครกลวิธีทั้งหมดล้วนแล้วเกิดจากการใช้ภาษาของผู้เขียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำไปสู่การจรรโลงใจให้ผู้อ่านติดตามเรื่องต่อไป

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยนี้ องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย คือ นวัตกรรมจัดการการเรียนรู้เป็นกระบวนการในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดี วรรณกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เชิงนวัตกรรม ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามบริบทของชั้นเรียนและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ เป็นการนำแนวคิดที่ได้มาใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ชีวิตจริงจากกระบวนการจัดการเรียนรู้แล้วเชื่อมโยงระหว่างวรรณคดีสู่ตีการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ชัดเจน ซึ่งในกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดี วรรณกรรมเป็นฐานนั้นทำให้

- 1) ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาในรายวิชาการวรรณกรรมกับการวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ วรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน เป็นต้น
- 2) สามารถใช้วรรณกรรมยกระดับจิตใจของคนในสังคม
- 3) มีความรู้เกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์เพิ่มขึ้น
4. วรรณกรรมชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันแรกที่จะทำให้เป็น “คน” โดยสมบูรณ์

สรุป

วรรณกรรมสำหรับเด็ก เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัศมิ์ทอง” เรื่องราวของครอบครัวเตชิต ครอบครัวของกลุ่มชนชาติพันธุ์ของในประเทศไทย ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ตระกูลเดียวกับกลุ่มมอญ-เขมร

“ลูกไม้กลายพันธุ์” ไม่ได้เป็นเพียงนวนิยายเพื่อความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังมีจุดเด่นในเรื่องของกลวิธีการนำเสนอ การดำเนินเรื่อง แก่นเรื่อง การเปิด-ปิดเรื่อง ที่เกิดขึ้นในนวนิยาย รวมไปถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละครแล้วแต่สะท้อนทัศนคติ ค่านิยม การกระทำของมนุษย์และเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมทั้งสิ้น ซึ่งถือเป็นจุดเด่นแต่นวนิยายเรื่องนี้ นอกจากนี้นี่ยังคงแฝงไปด้วยข้อคิดที่สอนให้ผู้อ่าน ตระหนักถึงการทำความดีที่ซื่อสัตย์และจริงใจ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมด้วยความเคารพสิทธิความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยพบว่า ควรจัดการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการเสวนาเกี่ยวกับวรรณกรรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้นักศึกษาที่เรียนวิชาวรรณกรรมกับการวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบว่า วรรณกรรมมีส่วนช่วยสร้างเสริมคุณธรรมให้กับสังคมที่สำคัญคือ ช่วยกระตุ้นจิตสำนึกให้หันกลับมาเอาใจใส่กับความรู้สึกของคนใกล้ตัว สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกระบวนการสอนเพื่อพัฒนาและยกระดับจิตใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างเต็มความสามารถ โดยควรให้ความสำคัญกับเนื้อหาของวรรณกรรมที่จะนำไปเป็นสื่อให้กับผู้เรียนจากการวิจัยผู้วิจัยพบว่าวรรณกรรมเรื่องนี้ยังมีประเด็น และแง่มุมอื่น ๆ ที่น่าสนใจ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยประเด็นเกี่ยวกับ 1) การศึกษาภาพสะท้อนสังคมด้านต่าง ๆ ของ “จันทรา รัศมีทอง” 2) วิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครจากวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “ลูกไม้กลายพันธุ์” ของ “จันทรา รัศมีทอง” 3) ควรศึกษางานเขียนเรื่องอื่น ๆ ของ “จันทรา รัศมีทอง”

แหล่งอ้างอิง

กฤษณา ขำพรม, มาโนช ดินลานสกุล และนิตา มีสุข. (2559). องค์ประกอบของวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีที่ได้รับรางวัลชนะเลิศรางวัลหนังสือดีเด่นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รางวัลแว่นแก้ว และรางวัลนายอินทร์อวอร์ดระหว่างปีพุทธศักราช 2546-2555. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 10(2), 127-150. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/HUSOTSU/article/view/59085>

จันทรา รัศมีทอง. (2562). *ลูกไม้กลายพันธุ์*. บรรณกิจ 1991.

ณรงค์ฤทธิ์ สุขสวัสดิ์. (2557). *การดำรงอยู่ของวิถีชีวิต ประเพณี พิธีกรรมและความเชื่อ ของกลุ่มชนชาวไทยเขมร (เขมรถิ่นไทย) ที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยบูรพา.

DSpace Repository. <https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/17196>

ทิลเลสัน, ดี. วี. (2546). *คู่มือปฏิบัติการเรียนการสอนยุคใหม่ = 10 best teaching practices*. เอ็กสเปอร์เน็ท.

นภเนตร ธรรมบวร. (2544). *การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นุรชาฮิดา ดาอูแม, รุสมีน่า บินอูมา, สุวัยบ๊ะ ดีเยาะ, ฮับเสาะ สะมะแอ และซูไรดา เจะนิ. (2561). กลวิธีการนำเสนอและภาพสะท้อนทางสังคมในนวนิยายชุด 4 ทิศตาย ของ ภาคินัย กสิรักษ์. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติทางด้านภาษาไทยและ วัฒนธรรมศึกษา ระดับปริญญาตรี ครั้งที่ 1 ในหัวข้อ “ภาษา วรรณกรรมและวัฒนธรรมศึกษา” (หน้า 1-9). คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. DSpace Repository. <https://wb.yru.ac.th/xmlui/handle/yru/6510>
- บ้านเมือง. (2563, 27 สิงหาคม). “ลูกไม้กลายพันธุ์” คว่ำรางวัลชนะเลิศ เซเวนบุคกอร์ด ครั้งที่ 17. บ้านเมือง. <https://www.banmuang.co.th/news/activity/204076>
- ปรีชญา สุขมี และณรงค์กรณ รอดทรัพย์. (2562). การวิเคราะห์กลวิธีการสร้างโครงเรื่องในนวนิยายผีชุด “Six Scream” ของภาคินัย. มังรายสาร วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันภาษาและกิจการต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 7(2), 1-16. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/mrsj/article/view/194081>
- พิทยา ว่องกุล. (2540). พลาณภาพแห่งวรรณกรรม. ดอกหญ้า.
- มิ่งฟ้า พิงรัตน์มงคล. (2550). วรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮรี่พ็อตเตอร์: การวิเคราะห์โครงเรื่องและกลวิธีการนำเสนอโครงเรื่อง. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สันติ ทิพนา, ชมพูนุท เมฆเมืองทอง, และสุทัศน์ วงศ์กระบกถาวร. (2558). ปรัชญาการทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช 2555. วารสารช่อพะยอมตี, 26(2), 37-48. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ejChophayom/article/view/52299>
- สันติ ทิพนา, ราตรี ทิพนา, และพิสมัย บุญอุ่ม. (2561). ศึกษาแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขวงกตของ วีรพร นิติประภา. วารสารศรีวนาลัยวิจัย, 8(1), 87-102.
- สันติภาพ ชารัมย์, พรธาดา สุวัธนนิช, และธเนศ เวศร์ภาดา. (2555). กลวิธีการเล่าเรื่องแบบแปลกใหม่จากเรื่องสั้นในนิตยสารช่อกระเจต พ.ศ. 2550-2553. วารสารบรรณศาสตร์ มศว, 5(1), 57-69.
- สุพิชญา จันทราช. (2561). กลวิธีการแตงนวนิยายแฟนตาซี กรณีศึกษา กัลยาณี สุธชาสุณี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต]. RSUIR at Rangsit University. <https://rsuir-library.rsu.ac.th/handle/123456789/766>
- สุพิศ เอื้องแซะ. (2560). ภาพสะท้อนสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสาร “คู่สร้างคู่สม” [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่]. ChiangMai Rajabhat University Intellectual Repository. <http://cmuir.cmru.ac.th/handle/123456789/1655>
- อมรา พงศาพิชญ์. (2541). วัฒนธรรม ศาสนา และชาติพันธุ์: วิเคราะห์สังคมไทยแนวมานุษยวิทยา (พิมพ์ครั้งที่ 5). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารยา ทองเพชร. (2550). การวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของ นางไฉน ปริญญาธวัช. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.